

Waar voor je geld

zelfdenkend slot.

Je kunt bij Case IH kiezen tussen de bekende XL-cabine en de nieuwe LP-cabine. De laatste is er voor wie lage doorgangen heeft, de XL voor wie comfort wil. Volgens Case is de trekker met LP-cabine slechts 2,50 meter hoog. Wij maten ruim twee centimeter meer en voor de uitlaat komt daar nog eens tien centimeter bij. In de praktijk wordt dat eraf gezaagd.

Goed afgewerkt

De LP-cabine oogt fris en is goed afgewerkt. Het zicht rondom, op de trekhaak na, is goed, dankzij veel glas. De LP-cabine laat het afweten bij de geluidsisolatie; de meter wees 84 dB(A) aan en dat is te hoog. Ook de ventilatiemogelijkheden zijn beperkt. De voorruit kan open, maar komt snel tegen de uitlaat.

De XL-cabine, die Case IH 15 jaar geleden lanceerde, is beter. In een eerdere testmeting van deze cabine op de Duitse Case 845 kwam het geluid niet boven de 81 dB(A). Bij een recente meting volgens OECD-normen produceerde de 4230 85 dB(A) in de XL-cabine. De trekker zelf blijkt de oorzaak van het te hoge geluidsniveau.

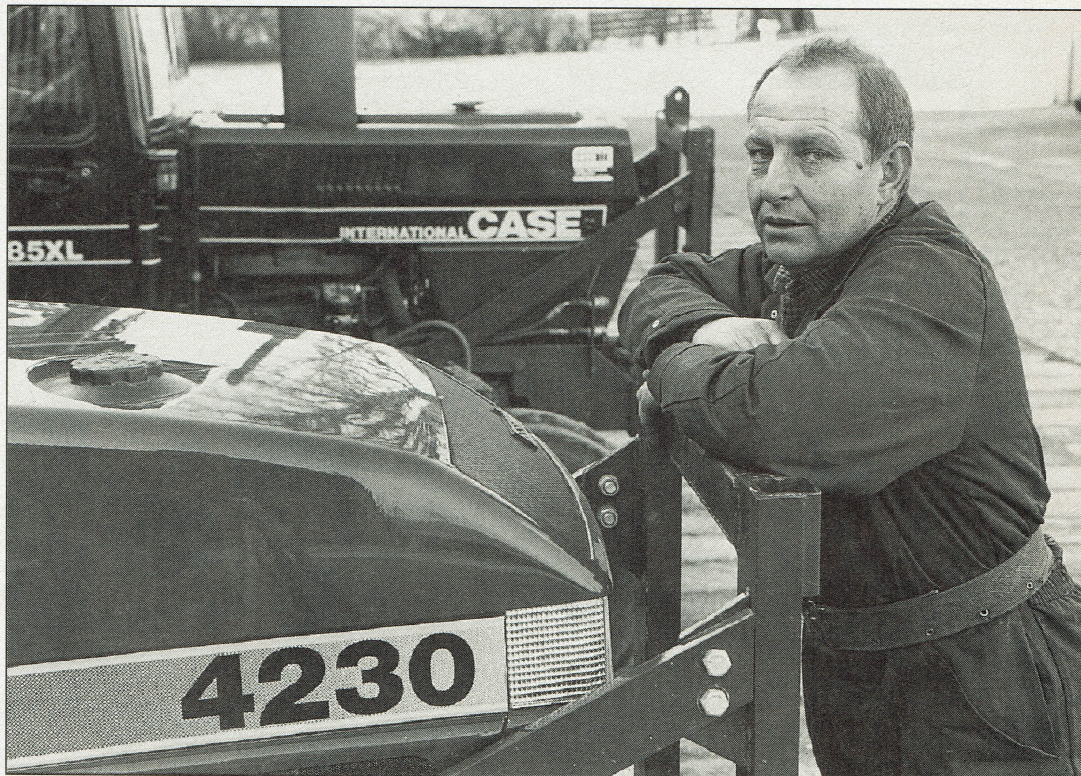
Op het onderhoud valt aan te merken dat het luchtfilter boven de motor via een klep in de motorkap moeilijk te bereiken is. En het verversingsinterval van 800 uur voor de hydrauliekolie is erg kort. Tenslotte is de bereikbaarheid van de accu slecht. Deze zit verscholen onder een lastig te verwijderen klepje achter het trapje.

Al met al scoort de 'nieuwe' trekker minder dan je van het merk verwacht. Voor de zeer kritische veehouder en akkerbouwer schieten vooral de transmissie, cabine en hef te kort. Deze gebruikers kunnen, als ze Case IH trouw willen blijven, beter de 845 XLA kiezen. Deze scoort aanmerkelijk beter, heeft zijn betrouwbaarheid ruimschoots bewezen en is de meerprijs van ongeveer f9.000 ruim waard.

Het sterkste punt van de 4230 ten opzichte van de concurrentie is zijn prijs. De trekker kost f68.500 en is daarmee bijna f15.000 goedkoper dan bijvoorbeeld zijn pk-genoten van Steyr, Deutz en John Deere. Maar deze trekkers verslaan de Case technisch op vrijwel alle fronten. In de markt komt de prijs van de Zetor 8540 uit de UR-3-serie dicht bij die van de Case 4200-serie. De Zetor is zuiniger, heft ruim 1.500 kilo meer en heeft een drietraps powershift. Bij Case blijft dan de goede naam en betrouwbaarheid over. □ Foto's: Theo Tangelder

Plusen en minnen

- + Gunstige verhouding prijs-kwaliteit.
- 0 Matige motorprestaties; niet zuinig.
- 0 Te veel laxaai in de cabine.
- Gering hefvermogen.
- Schakelt matig; gaten in opbouw versnellingen. □

Akkerbouwer P. van der Hooft heeft niet meer nodig dan zijn Case IH 4230 aan prestaties biedt. „Voor overbodige luxe weiger ik te betalen“

Navraag bij vijf gebruikers, die 700 tot 1200 uur met de Case 4230 hebben gewerkt, leert dat de trekker na aflevering stug schakelt. Bij de meesten was de klacht verholpen nadat de dealers eraan sleutelden. „Schakelen gaat nu stukken beter“, aldus veehouder J. Brouwer in Stroe. Akkerbouwer P. Van der Hooft in Biervliet (Zeeuws-Vlaanderen) heeft bijna 300 uur met de trekker gewerkt. Zijn ervaring komt overeen met die van de overige gebruikers.

De akkerbouwer/stierenmester heeft met de Case geploegd, gezaaid en getransporteerd. 's Winters haalt hij dagelijks kuilvoer uit. Van der Hooft: „Wat ik echt een minpunt vind, is dat ik na een halve dag ploegen weer moet tanken. Omdat de trekker dan lange tijd scheef staat in de voor, loopt één tank leeg (Case heeft één tank aan beide zijden, red.). Hij zuigt dan lucht. Case zou dat met één simpel terugslagklepje kunnen verhelpen.

Verder zijn er kleine dingen. Zo is de hefweg te klein. Ik moet de kuilvoersnijder op klossen zetten voor het af- en aankoppelen. Anders komt de snelpikkaak niet laag genoeg. De hefstangen langer maken, helpt niet. Dan heft hij weer niet hoog genoeg.

De trekker schakelde in het begin behoorlijk stug. Ik heb er zelf wat aan geprutst. Zo wilde ik de versnellingshendel langer maken en meer naar voren buigen. Ik ben niet zo lang. Mijn

arm moest voor het schakelen naar de vierde versnelling te ver naar achteren buigen. Toen ik de hendel weer monteerde, ontdekte ik dat het schakelen veel lichter gaat als je de inbusbout op het asje, die door de schakelvorken loopt, wat minder strak zet.

Verder zouden de schakelaars voor 4-wd en differentieel op het dashboard moeten zitten in plaats van in de rechter console. Je hebt er zo geen zicht op. De indicatie-lampjes van de powershift (high/low) hebben dezelfde kleur. Op de weg denk je dat je nog een versnelling hoger kunt en vervolgens schiet de trekker met een grote klap een versnelling lager.

Ook is mij opgevallen dat de stoel niet in het midden staat. Dat is tijdens precisiewerk als zaaien en poten soms lastig. Bij het kiezen tussen de XL-cabine of de LP-cabine heb ik geen moment getwijfeld. Daarvoor had ik te goede ervaringen met de XL-cabine.

Ik heb de Case 4230 gekozen om zijn scherpe prijs en de goede ervaringen die ik met het merk heb. Bovendien heeft hij ten opzichte van de Case 845 belangrijke voordelen, waarvan ik de powershift en elektro-hydraulisch inschakelbare aftakas de belangrijkste vind. Ik kan er alles probleemloos mee doen. En dan ook nog voor een 15 procent lagere prijs. Voor goed f60.000 een nieuwe 80 pk-trekker is niet veel. Pas als ik zou willen ploegen met een drieschaar in plaats van een tweeschaar zou ik voor de zwaardere 845 kiezen. □